

vets bestemmelser og fastsætter navnlig regler om sanktioner.

3. Lovforslagets væsentligste bestemmelser.

Der findes ikke i dansk ret lovregler om hvidvaskning af penge som begreb. Lovforslaget bygger derfor som helhed på bestemmelserne i direktivet, idet det foreslås at lade anvendelsesområdet omfatte kredit- og finansieringsinstitutter, forsikringselskaber og tværgående pensionskasser. Således som direktivet definerer kredit- og finansieringsinstitutter medfører dette, at reglerne i lovforslaget finder anvendelse på pengeinstitutter, visse kreditinstitutter, leasingelskaber, factoringselskaber, spare- og udlånsvirksomheder, realkreditinstitutter, børsrådgivningselskaber og kreditkortselskaber.

Endvidere foreslås definitionen af hvidvaskning at basere sig på visse af de handlinger, der reguleres af straffelovens bestemmelser. Ved henvisningen tænkes der udover hæleri og narkotikahæleri, straffelovens §§ 284 og 191a, samt hæleri i sig selv også på tyveri, underslæb, bedrageri, mandatsvig samt afpresning.

Med henblik på at forebygge hvidvaskning af penge foreslås det, at virksomhederne udarbejder betryggende interne regler om kontrol- og kommunikationsprocedurer samt uddannelsesprogrammer for de ansatte.

Det foreslås videre, at kunder skal oplyse CPR- eller SE-nummer, når der optages forretningsmæssig forbindelse. Legitimationskravet gælder også for lejlighedskunder ved beløb over 15.000 ECU (p.t. 120.000 kr.) samt for transaktioner foretaget på vegne af tredjemand.

Når virksomhederne får mistanke om hvidvaskningstransaktioner, undersøges dette nærmere. Samtidig foreslås det, at der skal ske anmeldelse til politiet. Oplysninger, der videregives i god tro, betragtes ikke som brud på tavshedspligt og medfører ikke ansvarspådragelse.

Endvidere foreslås der regler om sanktioner i form af bødestraf for overtrædelse af forslagets bestemmelser.

Endelig foreslås det, at lovens ikrafttrædelse fastsættes til 1. marts 1993 for så vidt angår udarbejdelse af de interne regler og uddannelsesprogrammer, medens det øvrige lovforslag sættes i kraft den 1. januar 1993, som fastlagt i direktivet.

4. Høring.

Lovforslaget har været sendt i høring hos Advokatrådet, Assurandør-Societetet, ATP, Danmarks Nationalbank, Danske Finansieringselskabers For-

ening, Danske Investeringsforeningers Fællesrepræsentation, Finansforbundet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerrådet, Foreningen af Danske Børsrådgivningselskaber, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Garantifonden for Danske Optioner og Futures, Københavns Fondsbørs, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Pengeinstitutternes Betalings Systemer A/S, Pensionskasserådet, Realkreditrådet, Værdipapircentralen, Boligministeriet, Finansministeriet, Justitsministeriet, Kommunikationsministeriet, Skatteministeriet, Statsministeriet, Udenrigsministeriet og Økonomiministeriet.

5. Administrative og statsfinansielle konsekvenser.

Som anført i bemærkningerne til forslagets § 10, forudsættes der etableret en central politimyndighed, der kan modtage de i §§ 10 og 11 omtalte indberetninger. Skøn over de økonomiske og administrative konsekvenser heraf er forbundet med usikkerhed, idet det ikke før loven har været i kraft i en periode, er muligt at forudse, hvilken karakter og hvilket antal indberetningerne til myndigheden vil have. Forslaget vil være forbundet med merudgifterne til et anmeldelsesregister og de dertil knyttede personalemæssige ressourcer. Disse merudgifter skønnes at kunne afholdes inden for politiets eksisterende bevillingsmæssige rammer.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Bestemmelsen fastlægger lovens anvendelsesområde.

Efter forslaget skal loven finde anvendelse på virksomheder, der udøver en af de i nr. 1-3 nævnte aktiviteter. Der er hovedsageligt tale om banker, sparekasser, andelskasser, visse kreditinstitutter, særlige spare- og udlånsvirksomheder, realkreditinstitutter, børsrådgivningselskaber, kreditkortselskaber, leasingelskaber, factoringselskaber og livsforsikringselskaber. De i bilaget opregnede aktiviteter kendes også fra bank- og sparekasseloven og skal være finansieringsinstituttets hovedaktivitet.

Tværgående pensionskasser er ikke omfattet af 2. livsforsikringsdirektiv, som hvidvaskningsdirektivet baserer sig på. Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt at medtage disse pensionskasser i forslaget, da de vil blive omfattet af 3. livsforsikringsdirektiv.